భావకాలుష్యం చాలా ప్రమాదం, భావకాలుష్యం వలన మనస్సు పాడైపోతుంది. అందుచేత స్నేహాల విషయంలో, మాట్లాడే మాటల విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండండి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 27-08-06, చింతపర్రు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈరోజు వినాయకచవితి అంటే వినాయకుడు శరీరం ధరించిన రోజు. ఏ కార్యక్రమంలో అయినా మొట్టమొదటి పూజ వినాయకుడికే చేస్తారు. విఘ్నాలు రాకుండా చూసే దేవుడు. ఆయన చెవులు చాలా పెద్దవిగా ఉంటాయి అంటే మంచివిషయాల గురించి, ఆత్మజ్ఞానం గురించి బాగా శ్రవణం చేయాలి, నోరు చిన్నదిగా ఉంటుంది అంటే తక్కువగా మాట్లాడమని. మనం ఎక్కువగా శ్రవణం చేయాలి, తక్కువగా మాట్లాడాలి. కాని మనం తక్కువగా వింటాము, ఎక్కువగా మాట్లాడతాము. ఆయనకు సిద్ధి, బుద్ధి అనే రెండు శక్తులు ఉన్నాయి. సిద్ధి అంటే మనం ఏదైనా పని ప్రారంభించేటప్పుడు గణపతిని ఆరాధించి పనిప్రారంభిస్తే కార్యసిద్ధి కలుగుతుంది అంటే విజయం సిద్ధిస్తుంది. మనం గణపతిని ఆరాధిస్తే ఆత్మజ్ఞానం కలిగే బుద్ధిని ప్రసాదిస్తాడు. మనకు ఉన్న బలం ఏమిటి? మనలో ఉన్న బలహీనతలు ఏమిటి? అని మనం చూసుకోవాలి. మనం ఏ దేవాలయానికి వెళ్ళినా మనలో ఉన్న బలహీనతలను తొలగించమని భగవంతుడిని ప్రార్థించాలి, దానినే భక్తి అంటారు. సరళహృదయం లేనివాడికి, సహృదయం లేనివాడికి భక్తి వస్తుందా, జ్ఞానం వస్తుందా అన్నారు రామకృష్ణుడు. సరళహృదయం లేనివాడికి ఆత్మజ్ఞానం గురించి చెప్పటం ఎటువంటిది అంటే సిమెంట్ చేసిన రాతి మీద ఊడుపు ఊడ్చటం వంటిది, అది ఫలించదు. అయితే సహృదయం, సరళహృదయం సంపాదించటం చాలా కష్టం. మనం ఎంతో కొంత సత్కర్మ చేస్తేగాని, నిష్కామంగా చేస్తేగాని సరళహృదయం రాదు.

రామకృష్ణుడు భక్తి గురించి చెపుతూ ఉంటే మీరు ఇలాగే చెపుతూ ఉంటారు కాని మాకు ప్రపంచం మీద మోహం ఎక్కువగా ఉంది అనేవారు భక్తులు. మీకు ప్రపంచం మీద ఉన్న వ్యామోహాన్ని నేను తినేస్తాను, ఆ బాధ్యత నాది అనేవారు రామకృష్ణుడు, వాడు గురువు అంటే. గణపతిని మట్టితో చేసి పూజించి తరువాత నీటిలో కలుపుతారు. అంటే సాకారం నిరాకారంలోనికి వెళుతోంది. మనం మంచిగుణాలను సంపాదించుకొని గుణాతీత స్థితికి వెళ్ళాలి. సగుణంలో నుండి నిర్గుణంలోనికి వెళ్ళాలి, సాకారంలో నుండి నిరాకారంలోనికి వెళ్ళాలి. మన శరీరం మట్టితో తయారయ్యింది, అది ఏదో రోజున మట్టిలో కలిసిపోతుంది. అది పోయినప్పుడు మనం పోము, ఎప్పుడూ ఉండే వస్తువే మనం, అది గ్రహించటమే

ఆత్మజ్ఞానం. సంకల్పాలు, రాగద్వేషాలు, పునర్జన్మ కారణాలు మొత్తం పెంట అంతా మనస్సులో ఉంది, అమనస్కస్థితి కలిగేవరకూ ఎవడికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. కొంతమంది వారికి ఉన్న తెలివితో తాదాత్మ్యం పొందుతారు, ఆ తెలివితేటలు మనం కాదు, అవి కూడా భగవంతుడు మనకు ఇచ్చినవే. వారిని మేము ఉద్ధరించాము అని కొంతమంది చెపుతూ ఉంటారు, మనం ఎవరము వారిని ఉద్ధరించటానికి, ఉన్నది ఈశ్వరుడే. ఈశ్వరుడికి భిన్నంగా మనం లేము, ఆయనకు భిన్నంగా ఉన్నాము అనుకోవటం వలననే ఈశ్వరుడికి దూరమయిపోతున్నాము. భగవంతుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అనే విశ్వాసం లేని వాడికి అసలు ఆత్మజ్ఞానం రాదు. భోగప్రవృత్తి, ప్రపంచంలో ఉన్న వస్తువులను ఎంజాయ్ చేయాలనుకోవటం, కృత్రిమగౌరవాలకోసం, పేరు ప్రఖ్యాతుల కోసం ఎదురుచూడటం, వీటికంటే ఎండ్రిన్ మెరుగు. మనం సత్కర్మ చేయాలి, అది కూడా నిష్కామంగా చేయాలి, ఈశ్వరప్రీత్యర్థం చేయాలి. గౌరవాల కోసం చేస్తే గౌరవం వస్తుంది కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొని పోతుంది, ఈశ్వరప్రీత్యర్థం చేస్తే ఈశ్వరానుభవం కలుగుతుంది. మనకు శాంతి లేనప్పడు, సుఖం లేనప్పడు ఈ గౌరవాలను ఏమి చేసుకొంటాము. మీకు శాంతి లేదు అనుకోండి మీరు గొప్పవారు అని చెప్పకొంటే ఆ మాటల వలన ప్రయోజనం ఏమిటి? మీకు అనుకూలమైన మాటలు చెపుతూ ఉంటే మీ మనస్సు పొంగిపోతూ ఉంటుంది, మీకు ఆనందం వస్తూ ఉంటుంది, అది ఒక రకమైన భోగప్రవృత్తి. భగవాన్ ఒకమాట చెప్పారు సినిమా మొదలు పెట్టాక లైట్లు అన్నీ ఆర్పేస్తారు, అప్పడు తెరమీద బొమ్మలు అవి కనిపిస్తాయి, ఒక్కసారి హాలులో లైట్లు అన్నీ వేశాము అనుకోండి ఇంక తెరమీద బొమ్మలు నీకు కనబడవు. అలాగే చిన్నచిన్న మనస్సులతో, బుద్ధితో చూసేవాడికి ఈ నామరూపములు, ప్రపంచం గాని ఆత్మజ్ఞానం అనే మహావెలుగులో చూసిన వాడికి నామరూపములు లేవు, అసలు ఈ సృష్టే లేదు. మనస్సుతో చూడటం వలన అశాంతి వస్తోంది, ఆత్మతో చూస్తే అశాంతి లేదు ఉన్నది శాంతే. ఉన్నది శాంతి, నీవు కల్పించుకొన్నది అశాంతి, ఉన్నది చావులేని స్థితి, నీవు కల్పించుకొన్నది చావు. ఈ విషయం నోటితో చెప్పకొంటే సరిపోదు, అది అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పడు మనకు తెలుస్తుంది.

సాధన ఎలా చేసుకోవాలి అని భగవాన్‌ను అడిగితే నీకు ఇష్టమైన రూపాన్ని ధ్యానం చేసుకో, ఆ నామాన్ని స్మరించుకో, శాస్త్రాన్ని అధ్యయనం చెయ్యి. అలా చేయగా చేయగా శాస్త్రంలో చెప్పిన మాటలు నీవు సొంతంగా అనుభవిస్తావు, అది స్వానుభవం. నీవు చెయ్యగలిగితే సత్కర్మ చెయ్యి, సత్పురుషులతో సహవాసం చెయ్యి. నువ్వు అశాంతిగా ఉంటున్నావా అని ఒకసారి రామకృష్ణుడు నరేన్‌ను అడిగాడు 'నాకు పుస్తకాలు చదివినా,

గుడికి వెళ్ళినా శాంతి రావటం లేదు, సత్పురుషుల సమక్షంలో శాంతి కలుగుతోంది' అని నరేన్ చెప్పాడు. ఎంత బాగా చెప్పావు, ఎంత అందంగా చెప్పావు నరేన్ అన్నాడు రామకృష్ణుడు. నీవు సత్కర్మ చేసినా ఆడంబరంగా చేయకూడదు, నిరాడంబరంగా చేయాలి. కృష్ణార్పణంగా చేయాలి, అలా చేయటం వలన నీవు శుద్ధుడవు అవుతావు. నీవు పరిశుద్ధుడవు అయితేగాని నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. నోటితో ఎలా దేవుడిని ప్రార్థిస్తున్నామో అలాగ చేతులతో కూడా ప్రార్థించాలి. మదర్‌థెరిసా రూములో ఏసుక్రీస్తును శిలువ వేసిన ఫొటో ఉండేది. ఓ ప్రభువా! నీవు మాకోసం ఎంత కష్టపడ్డావో, మేము కూడా ఇబ్బంది పడేవారికోసం అంత కష్టపడాలి కదా. చర్చిలు సమాజానికి ఎంతో కొంత ఉపయోగపడతాయి, పాడైపోయిన వారిని చేరతీసి వారికి సహాయం చేస్తారు.

కర్మను యోగంగా చేసేవాడు కర్మయోగి, కర్మ ఫలితం భోగించాలనుకొనేవాడు కర్మభోగి. మనం కర్మయోగులం కాదు, కర్మ భోగులం. ఈ దేహమే ఆత్మ అనే బుద్ధి మనకు ఉంది. మనకు ఉన్న ఉపాసన, మనం చేసే కర్మ, మన వివేకం ఇవి అన్నీ కూడా దేహం మీద మనకు ఉన్న ఆత్మబుద్ధిని తగ్గించాలి. అంజనం అంటే మాయ, ఈశ్వరుడు నిరంజనుడు అంటే మాయలేనివాడు. మీరు పూజ చేయండి, జపం చేయండి, ధ్యానం చేయండి, వీటి అన్నింటి యొక్క ప్రయోజనం ఒక్కటే, మన మనస్సులో ఉన్న బలహీనతలు పోవాలి. మనకు దేహం యందు ఆత్మబుద్ధి ఉన్నంతకాలం దుఃఖం వెంటాడుతుంది, అశాంతి వెంటాడుతుంది. మీ హృదయంలో ఉన్న శాంతి మీకు అందుతూ ఉంటే మనస్సుకు బాహ్యప్రవృత్తి ఆగిపోతుంది. ఎండ్రిన్ తాగితే చనిపోతాము అని మనకు తెలుసు కాబట్టి ఎండ్రిన్ ఎవరైనా ఇచ్చినా మనం తాగము. అలాగే విషయాలలో ఉన్న దోషం మన బుద్ధికి అర్థమైతే విషయాలకు దూరంగా ఉంటాము. మనం భక్తిమార్గంలో ప్రయాణం చేసినా, జ్ఞానమార్గంలో ప్రయాణం చేసినా ఏదైతే మనం నేను నేను అంటున్నామో ఆ నేను యొక్క విజృంభణ తగ్గించుకోవాలి. కర్మ జడమే కాని కర్మకు ఫలితం ఇచ్చేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు, కర్మను సఫలీకృతం చేసేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు, వాడే నారాయణుడు. ప్రాపంచిక జ్వరం ఉన్నవాడికి సమాధిస్థితి ఎలా కలుగుతుంది. ఆ ప్రాపంచికబుద్ధిని తినేసేవాడిని నేను ఉన్నాను కదా, ఆ బుద్ధిని తింటే కదా నీకు సమాధిస్థితి కలిగేది అంటున్నాడు రామకృష్ణుడు. గౌడపాదుడు ఏమిచెపుతున్నాడు అంటే మిమ్మల్ని ఎవరైనా పొగిడితే సంతోషం వస్తోంది, ఎవరైనా విమర్శిస్తే మీకు దుఃఖం వస్తోంది. ఈ పొగడ్తలు, విమర్శలు నిజం అనుకోవటం వలన మీకు వికారాలు వస్తున్నాయి. అవి నిజంకాదు అని మీ బుద్ధికి అందినప్పుడు మీకు వికారం లేదు. మీకంటే డబ్బు ఉన్న వారిని, గౌరవం ఉన్న వారిని చూస్తే మీకు అసూయ కలుగుతోంది, అవి నిజం అనుకోవటం

వలన అసూయ వస్తోంది, అవి నిజం కాదు అని తెలిస్తే అసూయ లేదు.

మీరు ఏ పని చేసినా వ్యాపారధోరణితో చేస్తే వ్యక్తిభావన నశించదు, దేహభావనలో నుండి బయటకు రాలేరు. పని చెయ్యి, ఫలితం కోసం ఎదురు చూడవద్దు. ఫలితం కోసం ఆశించకుండా ఉంటే, ఎదురుచూడకుండా ఉంటే నీకు ఆశాభంగం లేదు, వచ్చేది ఏదో వస్తుంది. రాగద్వేషములు తగ్గుతూ ఉంటే మనోచాపల్యం తగ్గిపోతూ ఉంటుంది. ఇప్పుడు మనం అసహజస్థితిలో ఉన్నాము కాబట్టి అశాంతి, దుఃఖం వస్తోంది. మనకు సహజస్థితి కలిగితే ఈ దేహం ఉండటానికి, దేహం లేకపోవటానికి బేధం తెలియదు. దేహం ఉన్నా దేహం లేకపోయినా మనం ఉంటాము అన్న సంగతి మనకు తెలుస్తుంది. ఏది సత్యం, ఏది అసత్యం అనే విభజన మనకు తెలియాలి. ఉన్నదేదో ఉంది, లేనిదేదో లేదు, ఉన్నదానికి లేకపోవటం అంటూ లేదు, లేనిదానికి ఉండటం అంటూ లేదు, ఇది మీ బుద్ధికి అందాలి. మీరు ఒక మంచి పని చేయాలి అనుకొన్నారు అనుకోండి, మీకు వయస్సు 90 సంవత్సరాలు అనుకోండి, ఇంత వయస్సు వచ్చాక ఎందుకు అనుకోవద్దు, అప్పుడయినా మంచి పని చేయండి. ఇప్పటివరకు మీకు ఈశ్వరుడి మీద నమ్మకం లేదు అనుకోండి, ఇంక ఇప్పుడు ఎందుకు అనుకోవద్దు, లేటుగా అయినా ఈశ్వరుడిని విశ్వసించండి. మీరు గుర్తింపులు కోరుకోవద్దు, గుర్తింపులు విషంతో సమానం, గుర్తింపులు కోరుకోవటం వలన అహంభావన పెరుగుతుంది. మన శరీరం ఒక మట్టి ముద్ద, దానికి ఒక పేరు వస్తోంది. ఆ మట్టి ముద్ద తోటి, ఆ పేరు తోటి మనకు తాదాత్మ్యం ఉన్నంత కాలం, వాటితో కలిసి జీవిస్తున్నంతకాలం మనం ఏమి చేసినా, ఎంత సాధన చేసినా ఒకటి లేని సున్నలతో సమానము. ఆ రూపం, నామం తాను కాదని తెలుసుకొనే వరకూ వాడికి జ్ఞానం కలుగదు.

ఆత్మవిశ్వాసం లేనివాడికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. మీమీద మీకు నమ్మకం లేకపోతే మీరు ఎంతమంది దేవతలను ఆరాధించినా మీకు జ్ఞానం కలుగదు. మీకు దుఃఖం వస్తోంది అనుకోండి, అశాంతి వస్తోంది అనుకోండి, అది అంతా కల్పితమే, అది రూపభావనలో నుండి, నామభావనలోనుండి వస్తోంది. ఈశ్వర ప్రణాళిక ప్రకారం దేహయాత్ర జరిగిపోతుంది అని చెపుతున్నారు, ఇంక సాధన ఎందుకు అని అడుగుతున్నారు. నువ్వు సాధన చేసి ఈశ్వరుని దయకు పాత్రుడవు అయినప్పుడు ప్రారబ్ధం యొక్క ప్రభావం అసలు నీమీద పడదు, శరీరం ద్వారా జరిగే సంఘటనలు నీకు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా వాటి వేగం నీ మీద పడదు. సూర్యుడు యొక్క వేడి ఎంత ఎక్కువగా ఉన్నా నువ్వు ఏసి గదిలో ఉంటే ఆ వేడి నిన్ను ఏమీ చేయలేదు, అదేవిధంగా నీవు హృదయంలో ఉన్నప్పుడు బాహ్యపరిస్థితులు ఎలాఉన్నా వాటి ప్రభావం నిన్ను అంటదు. నీకు ఈశ్వరుడి పట్ల పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం

ఉంటే అహంభావన నశిస్తుంది. విశ్వాసం లేనప్పుడు విచారణా మార్గంలో కూడా దేహగతమైన నేను నశిస్తుంది. మనం ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా దేహగతమైన నేనులోనుండి విడుదలపొందటమే మన గమ్యం. నీవు ఏ పని చేస్తున్నా త్రికరణశుద్ధితో చేయాలి, ప్రేమభావన ఉండాలి, భక్తిభావన ఉండాలి. అలా పనిచేస్తూ ఉంటే ఈ శరీరం ఉండగానే అమృత పదవిని పొందుతావు. రామకృష్ణుడు శరీరం విడిచిపెట్టేస్తున్నాడు, అందరూ కూర్చున్నారు, నరేన్ కూడా అక్కడే ఉన్నాడు, నీకు ఏమి కావాలి అని నరేన్‌ను అడిగితే సమాధిస్థితి ఇవ్వండి చాలు అంటాడు. నీది అంత చిన్న మనస్సు కాదు, నీవు ప్రపంచానికి బోధిస్తావు అంటాడు రామకృష్ణుడు. ముందు నన్ను బాగుపడ నివ్వండి అంటాడు నరేన్. నీకు బోధ చేయటం ఇష్టం లేకపోయినా, నీ లోపలఉన్న ఎముకలు బోధిస్తాయి అంటాడు రామకృష్ణుడు. మీకు బలహీనతలు ఉన్నాయి అని కంగారు పడవద్దు. వాటిలోనుండి బయటకు రావటానికి మీరు చేసే ప్రయత్నం మీరు చేయండి, ఆ బలహీనతలను నేను తింటాను అనేవాడు రామకృష్ణుడు.

మనం భగవంతుడి మీద భారం వేయాలి కాని ఎంతభారం వేసినా మోయటానికి ఆయన సిద్ధంగా ఉంటాడు. మనకు భయం ఎందుకు వస్తోంది అంటే, అశాంతి ఎందుకు వస్తోంది అంటే మనం ఏదో ఊహించుకొంటూ ఉంటాము, అలా ఊహించుకోవటం వలన భయం వస్తుంది, అశాంతి వస్తుంది. ఈశ్వరుడి మీద భారం వేసినవాడికి ఇంక ఊహలు రావు, సంకల్పాలు రావు. మనం భగవంతుడిని పూజించటం ఎందుకు అంటే ఉపాసనాబలం లేకుండా మోక్షం కలుగదు. రాముడు అరణ్యవాసానికి వెళ్ళేటప్పుడు లక్ష్మణుడితో నీవు నాకూడా రావద్దు, ఇక్కడ ఉన్న భోగాలు వదులుకొని అరణ్యవాసానికి ఎందుకు? అంటాడు. అప్పుడు లక్ష్మణుడు ఏమి చెప్పాడు అంటే అయోధ్యలో భోగాలు ఉన్నమాట నిజమే, కాని అక్కడ నీ పాదాలు ఉండవు. నీ పాదాలు ఎక్కడ ఉంటే అక్కడే ఉంటాను అని చెప్పాడు, వాడికి మోక్షం రాకుండా ఎలా ఉంటుంది. అందరిలోను అంతర్యామిగా భగవంతుడు ఉన్నాడు, ప్రారబ్దం ననుసరించి ఈ జీవులను ఆడిస్తున్నాడు కాని ఆయన మనకు తెలియటం లేదు, తెలియని విషయం వదిలివేయండి. మీకు నేను అనే తలంపు, నాది అనే తలంపు రెండూ తెలుస్తున్నాయి కదా. మీకు తెలిసిన నేను, నాది అనే తలంపుల నుండి బయటకు రండి, అప్పుడు మీకు ఏదైతే తెలియటం లేదు అనుకొంటున్నారో అది తెలియబడుతుంది. మనం కృష్ణుడి రూపాన్ని చూస్తున్నాము అనుకోండి, ఆయన ఆ రూపంలో ఉన్నాడు, అంతటా ఉన్నాడు. అంతటా ఉన్న వాడిని మనం చూడలేము, ఆ రూపంలో ఉన్న కృష్ణుడిని చూస్తున్నాము అంతే. నీవు ఎవరిని చూసినా ఆ రూపాన్ని చూడవద్దు, వాడి మనస్సును చూడవద్దు, వాడిలో ఉన్న ఈశ్వరుడిని చూడు, నీకు వికారాలు రావు. ఈశ్వరుడు అంతర్యామిగా లేకుండా

జంతుశరీరంగాని, మానవశరీరం గాని, ఏ శరీరం గాని ఈ సృష్టిలోనికి రాదు. దేవుడు లేడని చెప్పేవాడు ఉండవచ్చు కాని మీరు ధర్మంగా ఉండవద్దు, మంచిగా ఉండవద్దు అని ఎవరూ చెప్పరు అంటే వాడు ధర్మాన్ని, మంచిని అంగీకరిస్తున్నాడు కాని ఈశ్వరుడిని అంగీకరించటం లేదు. ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు, ఆయన ఈ ధర్మానికి, మంచికి, పుణ్యపాపాలకు, ఈ సృష్టికి అతీతుడు. మనందరం శివపూజ చేయాలి అనుకొంటున్నాము, నోటితో చెప్పేది శివపూజ కాని ఆచరణలో చేసేది శవపూజ. ఎవడి శవాన్ని చూసి వాడు మురిసిపోతున్నాడు, మనం తొడుక్కొనే చెప్పలు విలువ కూడా ఆ శవానికి ఉండదు, అది మర్చిపోతున్నాడు. గాంధీగారు దేశ స్వాతంత్ర్యం కోసం చాలా కష్టపడ్డారు. ఆయన ఎప్పుడూ స్వాతంత్ర్యం, స్వాతంత్ర్యం అనేవారు, హరిజనులను ఉద్ధరించాలి అనేవారు, ఖద్దరు ఖద్దరు అనేవారు. సత్యాగ్రహాల గురించి చెప్పేవారు ఇలా ఎన్నో గొడవలు కాని ఆయన మరణసమయంలో హేరామ్, హేరామ్, హేరామ్ అన్నారు. అంటే ఆయన డ్యూటీ ఏదో ఆయన చేసేసాడు. ఆయన హృదయంలో ఉన్నది ఈ గొడవలు ఏమీ కాదు, ఆయన హృదయంలో ఉన్నది రాముడే. అందుచేతనే మరణసమయంలో ఆయనకు ఈ గొడవలు ఏమీ రాలేదు, ఆయన హృదయంలో ఏదైతే ఉందో అదే వచ్చింది, మరణసమయంలో హేరామ్, హేరామ్, హేరామ్ అన్నాడు. ఆయన మహాత్ముడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 01-09-06, ఐ-భీమవరం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఇక్కడ వేదపాఠశాల నిర్మించటం ఈ ప్రాంతంవారికి వేదం చదువుకోవటానికి ఎంతో ఉపయోగంగా ఉంటుంది. పూర్వం మహారాజులు వేదాన్ని పోషించేవారు. ఇప్పుడు ప్రజలే పోషించుకోవాలి. వేదంలో చాలా భాగాలు ఉంటాయి. ప్రపంచంలో లేనిది వేదంలో ఉంది కాని వేదంలో లేనిది ప్రపంచంలో లేదు. వేదాన్ని అందరు పారాయణం చేసుకోవటానికి వీలుగా వ్యాసుడు దీనిని నాలుగు భాగాలుగా విభజించాడు. ఈ కలియుగంలో వేదాన్ని అర్థం చేసుకోవటం కష్టం. వేదాన్ని పారాయణ చెయ్యటం వేరు, దానిని అర్థం చేసుకొని ఇతరులకు వివరించటం వేరు. వేదాన్ని చదివేటప్పుడు అది మనకు అర్థమైనా, కాకపోయినా ఆ స్వరాన్ని మనం శ్రవణం చేసినా అంతఃకరణశుద్ధి కలుగుతుంది. వేదాన్ని స్వరబద్ధంగా పారాయణ చెయ్యాలి. అవి ఋషుల యొక్క అభిప్రాయాలు అంటే ఏదో ఊహించి, బుద్ధితో ఆలోచించి చెప్పిన విషయాలు కాదు. వారు సమాధిస్థితిలో ఉన్నప్పుడు దైవవాణి అంటే పరబ్రహ్మం చెప్పిన మాటలు విని వాటిని క్రోఢీకరించారు కాని బుద్ధితో ఆలోచించి వ్రాసినవి కాదు. అందుచేత